

nuværende almindelige Landbrugskursus er for kortvarigt og skal udvides; det skal udvides af mange Grunde, ogsaa fordi Undervisningstiden allerede med den gamle Undervisningsplan for Øje var alt for kort, men navnlig fordi der efterhaanden er kommet mange vigtige og nye Sider af Landbrugsvidenskaben frem, som man ikke kan lade ligge, og som maa tages op, hvis Undervisningen overhovedet skal have noget Værd; selve Undervisningsmaaden nu maa ogsaa være en anden, end den har været tidligere.

Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti udtalte, naar han ud fra sin anerkendt store Erfaring paa Undervisningsvæsenets Omraade ogsaa ved denne Lejlighed fremhævede Nødvendigheden af at gaa bort fra de teoretiske Forelæsninger og over til dette at lære Eleven at arbejde paa egen Haand, saaledes at han, naar han senere kommer ud i det praktiske Liv, er i Stand til at orientere sig dér og benytte og udvikle videre de Kundskaber, han har tilegnet sig, og navnlig den Arbejdsmaade, som han har lært paa Skolen og under sine Studier. Af disse Grunde er det ganske nødvendigt at gaa til en Udvidelse af Undervisningstiden, og naar man nu foreslaar den udvidet fra $1\frac{2}{3}$ Aar til $2\frac{2}{3}$ Aar, altsaa med et Aar, er det ganske sikkert det mindst mulige, man dér tager. Den Indvending, at det er umuligt for Folk, der skal ud i det praktiske Liv, at ofre $2\frac{2}{3}$ Aar paa deres Uddannelse, kan neppe gøre Indtryk paa ret mange; thi det er dog en forholdsvis kort, ja, en meget kort Tid af et normalt Menneskeliv, der er Tale om her at lægge Beslag paa til den egentlig grundlæggende Undervisning for det Arbejde, man senere hen i Livet skal beskæftige sig med.

Endelig maa jeg pointere, at Undervisningen paa Landbohøjskolen jo aldrig har været tænkt som og heller aldrig kan blive en almindelig Undervisning i Landbrug. Det store Flertal af Landbrugere skal have deres Undervisning paa andet Sted, den skal de have gennem Oplærelse i praktisk Landbrug, den skal de have paa vore Landbrugsskoler; og langt hellere end at indrette en Undervisning paa Landbohøjskolen, der hverken er Fugl eller Fisk, og som alligevel maa blive for de faa, maa man fra Statens Side gaa til paa Landbohøjskolen at lægge Undervisningen til Rette alene med det Formaal for Øje at uddanne Konsulenter og Lærere i Landbrug og saa

ved et yderligere Tilskud til vore Landbrugsskoler og en Udvidelse af disse Skoler, der nu for manges Vedkommende er overordentlig velforsynede og store, dygtigt ledede Skoler, at skabe en bredere Undervisning, hvor de mange kunde faa Lejlighed til at tilegne sig den teoretiske Undervisning. Og hvis der endelig er nogle forholdsvis faa — jeg gentager, at det drejer sig kun om et forsvindende lille Mindretal i Forhold til det samlede Antal praktiske Jorddyrkere her i Landet —, som ikke vil være Lærere eller Konsulenter, men alligevel ønsker en fyldigere videnskabelig Undervisning og Uddannelse som Grundlag for deres praktiske Virksomhed, ja, saa er $2\frac{2}{3}$ Aar saa vist heller ikke for meget for dem at ofre derpaa, og de vil da kunne tage dette Kursus. Men ethvert Forsøg paa at tvedele denne Undervisning, mener jeg, man absolut maa modsætte sig; det kan ikke føre til noget godt eller praktisk Resultat, det vil blive meget kostbarere end en samlet Undervisning, og det vil føre til, at de Lokaler og Undervisningsapparater, der er, vil blive brugt paa en mindre rationel Maade.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der var Ordfører for Venstre, udtalte, at for Konsulenter og Lærere var en Undervisning paa $2\frac{1}{2}$ Aar vel egentlig for kort en Tid, og deri har det ærede Medlem sikkert nogen Ret. Men jeg henleder Opmærksomheden paa, at der ude paa Landbohøjskolen ogsaa findes udvidede Kursus, som ogsaa foreslaas bevaret i Fremtiden for to Fags Vedkommende — og maaske for fleres —, nemlig Planteavl og Husdyrbrug, hvor de, der ønsker at gøre Lærer- og Konsulentvirksomhed til deres Livsgerning, kan uddanne sig gennem et virkelig grundigt Studium. Som Forholdene har formet sig, er Virksomheden som Landbrugslærer og Konsulent ikke for det store Flertal en Stilling, der vælges og bevares for hele Livet; det er kun Tilfældet for ganske faa Konsulenter og for forholdsvis faa Lærere, og for dem er det udvidede Kursus tænkt. Det store Flertal af Konsulenter og Landbrugslærere bliver, efter at de har taget deres Eksamen paa Landbohøjskolen, i en Række Aar Lærere eller Konsulenter, men gaar saa senere over til at blive praktiske Landmænd. Saaledes former det sig for overordentlig manges Vedkommende, og for dem vil de $2\frac{2}{3}$ Aar, der bliver den gangse Undervisningstid, være tilstrækkeligt og det, der bør tilstræbes.

Med disse Bemærkninger skal jeg an-